

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Filipa 11. (Telefon Nr. 396).

Prenumerata miesięczna:
z odryłką 2 K, bez odryłki 1 K 60 h,
z granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ct. ameryk.
Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

Adres na telegramy: Naprzód Kraków.
Konto czekowe Nr. 34.095.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dział Inseratowy:
Kraków, ul. Marka 21. (Telef. Nr. 754).

Ogłoszenia (Inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednosłupowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halerzy, następnie po 10 hal. — Nadesłane
od miejsca wiersza drukiem petitem po 40
hal., śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal.
za każdy raz. — Załączniki (prospekty i t. d.)
przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzempl.
dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzempl.
dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty po-
czątkowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Zbawcza statystyka.

Subkomitet utworzony w sejmowej ko-
misy wyborczej zebrał się we Lwowie i
przeprowadził najpierw „zasadniczą” dys-
kusję, czyli odrzucił wszelką myśl praw-
dziwej, jedynie wskazanej i potrzebnej re-
formy wyborczej, a zatrzymał wszystkie
stare kury i jeszcze o nowych kuryach
pomyslał.

Wszystkie stare i zgniłe pomysły krzy-
wdy szerokich warstw obywatelskich zna-
lazły tam obrońców w 7 konserwatystach
i 1 klerykalnym pośle, stanowiących wię-
kszość subkomitetu przeciwko 6 głosom
demokratycznym.

Zwycięstwo konserwatystów było też ła-
twem, bo demokraci stawiali zasadę po-
wszechnego i równego głosowania tylko
dla oka, tylko na pokaz, a kiedy ich szcze-
śliwie przegłosowano, zaraz poczęli mówić
o kuryach „przemysłowych” czy „rękod-
zielniczych”, czy też „uzupełniających” a
powszechnych...

Ale i do tych kuryj nie spieszo było
panom w subkomitecie! Na to, aby przy-
gotowali swoje głupie, szkodliwe i żadnej
potrzebie nie odpowiadające pomysły, po-
trzebują onidokładnych dat sta-
tystycznych.

W tym celu uchwalili: nie prowadzić już
dalej żadnych ogólnych, ani szczegółowych
dyskusyj, lecz zwrócić się do „krajowego
biura statystycznego” aż z 20 pytaniami,
dotyczącymi wszelkich możliwych i niemo-
żliwych rzeczy!

Zwrot ten wygląda na prowokatorską
komedię, bo krajowe biuro statystyczne
przy Wydziale krajowym słynie z lichoty
i nieścisłości prac statystycznych i z re-
guły, co panowie u góry każą, to cyfro-
wo udowadnia. Galicyjska statystyka jest
tak nędzną, że statystycy europejscy wy-
łączają ją np. ze statystyki austriackiej,
aby uniknąć błędów i fałszów.

A następnie, czego ów ciekawy subko-
mitet chce się właściwie dowiedzieć od
„uczonych” statystyków lwowskiego sejm-
u? Ilości głów w poszczególnych uprzy-
wilejowanych warstwach, ich bogactw, czy
ich inteligencji?

Śmieszne! Przecież i tak 2000 szlagonów
będzie miało więcej reprezentantów, niż
milion robotników! A co do podatku oso-
bisto-dochodowego jako miary zaemożności,
to na 7 1/2 blisko milionów ludzi w Galicji
tylko około 100 tysięcy płaci ten podatek!
Taki sam stosunek będzie i z patentem
na „inteligencję”, przyczem wśród szlago-
nów będzie mnóstwo ludzi, którzy uniwer-
sytetu nie kończyli, ani nań nawet nie
chodzili.

UPTON SINCLAIR.

GIEŁDZIARZE.

— Przeciwnie! Właśnie to jest jedynym
najwyższym celem cywilizacji, godnym,
ażeby się dla niego trudzić. Dlatego to wła-
śnie pielęgnuje współczesne społeczeństwo
sztukę nienawści. Oto najprostszym sposob
prowadzenia dziś walki: studiujemy się naj-
pierw pilnie swą ofiarę, wypatruje się jej
strony najsłabsze, te właśnie, które zranic
najłatwiej. Przytakuje się przytem zrazu
wszelkim pragnieniom i życzeniom ofiary.
Obstawiasz ją pan następnie bacznie swymi
sojusznikami, jak pajak muchę w ocz-
kach swej sieci, no i zmiżdżysz ją w na-
głym ataku. Gdy się już z jedną załatwi-
łeś, bierzesz się do drugiej, trzeciej itd.

I przy tych słowach obrzucała pani Billy
Alden wzrokiem wybrane towarzystwo,
zabawiające się w salonie Dewonsów, urzą-
dzonym w stylu Ludwika XVI.

— Jak pan sądzi, co sprowadziło dziś
tu tych ludzi? — zapytała.

ROZDZIAŁ IX.

Upłynął tydzień od czasu wycieczki Al-
lana do letniska Dewonsów, gdy go pe-
wnego dnia wezwał brat Oliwier do tele-
fonu.

— Czy macie dziś ty lub Alicya wolny
wieczór? — zapytał. — Chciałbym dziś

Cała ta statystyczna blaga, przybierają-
ca pozory sumiennego badania, staje się
wstrętną, gdy pomyślimy, że przez to prze-
wleka się reformę wyborczą, nawet tę naj-
niebezpieczniejszą, którą chcieliby dać demo-
kraci, czy mniej szaleni i ślepi konserwa-
tyści.

Daty statystyczne, w dodatku fałszy-
we, mają tu być parawanem dla tych, co
pragną za wszelką cenę utrzymać przy-
wileje swych kast na szkodę sejmowi, kraju
i narodowi i przewlec sprawę jedynej refor-
my, która mogłaby kraj i sejm uzdrowić!

Kogo Bóg chce ukarać, temu rozum od-
biera.

Klerykalny „przywódca robotniczy” w zwierciedle własnych słów i czynów.

Przygwoździłszy w „Naprzodzie” osobliwą
rolę, jaką ks. Andrzej Mytkowicz odegrał
w strejku czeladzi masarskiej. Ks. Mytkowicz
w niedzielnym numerze „Głosu narodu” za-
mieścił z tego powodu oświadczenie, nadmie-
niając, że wysłał do „Naprzodu” spustowanie.
Do dzisiejszego dnia nie otrzymaliśmy tego
spustowania, bo — jak wiadomo — na po-
czcie giną te listy, których nie wysłano...

Ne czekając zatem dłużej na „spustowa-
nie”, które może idzie do nas pantoflową
pocztą, zajmujemy się jego oświadczeniem w
„Głosie narodu”, aby pokazać robotnikom,
jak wygląda „przywódca robotniczy” w su-
tannie.

Ks. Mytkowicz wyplera się strejku masar-
skiego.

Zapytujemy się robotników: Czy kiedy so-
cyjaliści wyplerali się jakiegos strejku urzą-
dzonego przez socjalistyczną organizację
robotniczą?

Nigdy!

Kto chce być „przywódcą”, kto agituje
i organizuje, — ten ma obowiązek wytrwać
w ciężkich chwilach przy tych, których zor-
ganizował i którym drogę pokazał, nie opu-
ścić ich w decydującym momencie, nie
umyć rąk od wszystkiego, jak tchórz lub
faryzeusz, nie zapierać się własnego dzieła,
lecz stanąć na najtrudniejszym posterunku
i przynąć na siebie pełną odpowiedzial-
ność.

Nie wolno maszyniście palić i palić pod
kotłem i derzać węgiel — a gdy kocioł pe-
len pary grozi pęknięciem, odejść sobie, jak
gdyby nigdy nie. Za taką sprawkę maszyni-
sta poszedłby do kryminalu. A „przywódca
robotniczy”, który tak postępuje, zasłużył
sobie na to, by go postawić pod pręgierzem
opinii publicznej i traktować jak oszusta.

Ks. Mytkowicz organizuje t. zw. „partię
chrześcijańską socjalną” i „chrześcijańską so-
cjalno-stowarzyszenia robotnicze”, zwoluje
w tym celu zgromadzenia, przemawia na
nich, agituje, stoi na czele.

Ale teraz czepia się ks. Mytkowicz w „Gło-
sie narodu” tego, że formalnie nie nale-
ży do stowarzyszenia czeladzi masarskiej, bo
masarzem nie jest.

„Z tego też powodu — pisze ks. Mytko-
wicz — podczas całego przebiegu
strejku, jak i podczas przygotowań do
niego nie brałem żadnego udziału, na
żadnym ze zgromadzeń strejkowych nie
byłem, ani na nich głosu nie zabierałem,
bo nie miałem do tego żadnego prawa”.

Ale organizować masarzy w „partii chře-
scijańskiej socjalnej” miał prawo?

A to uczciwy „przywódca robotniczy”,
który wtedy właśnie, gdy strejk wybucha,
„nie bierze żadnego udziału” i zbalamuc-
nych swoją agitacją robotników pozostawia
samym sobie, bez rady i pomocy!

Posłuchajmy jednak, co dalej pisze czci-
godny ks. Mytkowicz:

„A nawet kiedy zwrócono się do mnie
prywatnie, bym umożliwił porozumienie
pomiędzy walczącymi stronami, oświadczy-
łem wyraźnie zwracającym się do mnie o-
sobom, że w żadnym dotąd strejku nawet
przez chrześcijańską prowadzoną organi-
zację nie brałem udziału, więc i w tym
wypadku do strejku nie przykładam ręki,
bo to sprawa tylko robotników
i pracodawców, jakoteż publicz-
nych władz”.

Stuchajcie robotnicy! Odpowiedzcie: Czy
kiedy socjaliści odzywali się w
podobny sposób?

Wszak to jest haniebne pozostawienie ro-
botników na lodzie, skandaliczne opuszczenie
ich, odmówienie im usługi pośrednictwa, bez-
czelna zdrada!

A zatem wszystko to, co pisaliśmy o zdra-
dzieckim postępku ks. Mytkowicza wobec
krakowskiej czeladzi masarskiej, — on sam
jak najdobitniej potwierdza. Co on na swoje
„usprawiedliwienie” przytacza, właśnie to my
mu za zbrodnię poczytujemy.

I twierdźmy na tej podstawie: Klerykali
zawiniłi, że strejk był bez głowy, klerykali
zawiniłi, że doszło do morderstwa, klerykali
zawiniłi, że strejk został przegrany!

Przychodzą biedni robotnicy do swego
przywódcy i proszą go o dobrą radę, o ro-
zumną pomoc w najcięższym momencie, a
on im odpowiada: ja się nie mieszam do ni-
czego, radźcie sobie same!

A dlaczego tak postąpił ten „przywódca”?
Dlatego, że cała jego robota polityczna nie
jest niczem innym, jak oszukiwaniem robo-
tników.

Ks. Mytkowicz jest bowiem wydawcą kle-
rykalnego dziennika „Głos narodu”, którego
głównymi współwłaścicielami są majstrowie
masarscy Satalecki i Bialik. Oni dali
pieniądze, na nich więc zależy ks. Mytko-
wiczowi, a nie na robotnikach masarskich,
z których przecie „Głos narodu” nie utyje,
bo robotnicy nie mają pieniędzy, by pokry-
wać deficyty „Głosu narodu”, wynoszące
dziesiątki tysięcy koron.

„Chrześcijańscy przywódcy robotników” są
sługami wyzyskiwaczy, a nie obrońcami ro-
botników, najemnikami kapitału, a nie przy-
jaciółmi klasy robotniczej, którą tylko tu-
manić się starają w interesie jej wyzyski-
waczy.

Gdyby robotnicy mieli takich organizato-
rów i przywódców, jak ks. Mytkowicz i Zgó-
rniak, Holeksa i Puchałka — to przegrywaliby
każdy strejk i zapelnialiby kryminaly.

Rezultatem prowadzonego przez klerykałów
strejku masarzy było: 1) nadzwyczaj wspa-
niały pogrzeb łamistrejka, z wieńcami i pa-
radą, 2) aresztowanie kilku robotników, 3)
niedola 20 robotników masarskich, którzy
zbojkotowani przez majstrów zostali bez u-
trzymania w przedświątecznym czasie!

Krakowski strejk masarzy i oświadczenie
ks. Mytkowicza powinni sobie dobrze zapam-
iętać robotnicy w całym kraju. Bo z tego
widzą jasno, że klerykali, jak oszuki! 60
krakowskich robotników masarskich, tak samo
starają się oszukać całą klasę robotniczą!

Konferencja obwodowa P. P. S. D. Galicyi zachodniej.

Tarnów, 20 marca.

(Dokończenie).

Organizacja, agitacja i prasa.

Dyskusja.

Tow. Klemensiewicz (Kraków) pod-
nosi konieczną potrzebę przywrócenia se-
kretaryatu Unii górniczej w zagłębiu chra-
nowskiem. Stawia rezolucję w tym kie-
runku: domaga się energicznego współ-
działania sekretarzy zawodowych w akcji
politycznej. Stawia odpowiednią rezolucję.

Tow. Burda (Rzeszów). Przemawiając
za wsparciem prasy partyjnej żąda opo-
datkowania zabaw partyjnych. Domaga się
ulożenia programu dla kółek amatorskich
partyjnych i ożywienia ruchu oświatowego
i towarzyskiego na prowincji.

Tow. dr Drobner (Kraków). Wskazuje
na organizację przymusowe przedsiębior-
ców, na organizację robotników żółtych,
jako na wielkich wrogów organizacji so-
cjalistycznej. To powinno nas zachęcić do
gorliwej akcji. Trzeba uregulować insty-

szem, co się Alicyi kiedykolwiek w życiu
widzieć zdarzyło.

Ta masa sadła wyciągnęła w jej stronę
małą a pulchną dłoń, której ona ostrożnie
dotknęła, rzuciwszy przytem spojrzenie,
pełne beznadziejnego przerażenia w stronę
Oliwiera i Allana.

— Wieczór dobry, wieczór dobry! — za-
skrzeczała naraz okazała osoba cienkim
głosem. — Niezmiernie rad jestem, że mogę
państwa poznać. Panie Montague, słysza-
łem o panu tyle z ust pańskiego brata,
że mi się wydaje, jak gdybyśmy obaj byli
już od dawienadawna przyjaciółmi.

Po tych słowach zapanowało na chwilę
nieco przykre milczenie, które przerwał
Montague pytaniem:

— Możemyśmy przeszli do sali jadalnej?

Propozycję przyjęto z pośpiechem i całe
towarzystwo usadowiło się przy stole w sali
jadalnej, przyczem Montague'mu wpadła
śmieszna myśl do głowy, czy też ramiona
grubasa są na tyle długie, ażeby mógł
niemi stołu dosięgnąć.

— Ciepły wieczór — westchnął grubas,
lekkim przytem sapiąc. — Cały dzisiejszy
dzień przesiadałem w kolejowym wagonie.

— Pan Gamble przyjechał właśnie z Pitts-
burga — objaśnił Oliwier.

— Czy za interesami? — zapytał Allan,
usiłując rwącą się wciąż rozmowę pod-
trzymać.

— Nie, na interesach obecnie wcale się
już nie znam — odrzekł pan Gamble, śmie-
jąc się, przyczem podbródek i potworny

kark trzęsły się mu, jak grzaska masa
galarety. — Mój kapitał zabezpieczyłem
już dziś należycie, że się tak wyrażę,
i wszelkim interesom tył pokazałem.
Chciałbym tylko od czasu do czasu świa-
tek sobie oglądać, zanim człek postarzeje.

Zjawił się służący, pytając o polecenia,
tyczące się obiadu. W międzyczasie Mon-
tague posłał ukradkiem niechętnie spojrze-
nie bratu, który uśmiechał się wciąż z bło-
giem zadowoleniem.

Alicya spoglądała na nich obu z wyra-
żnem zapytaniem w oczach:

— O czemże ja, na Boga, mam z tym
pocziwcem rozmawiać?

Pokazało się jednak następnie, że nie
było zbyt trudną rzeczą znaleźć temat do
rozmowy z jegomościem z Pittsburga. Znał
wszystkie plotki, obiegające stolicę, i od-
najdywał sam co chwilę nowy temat do
nieustającej gawędy.

Opowiadał o osobliwościach, które wi-
dział zimą w Palm Beach i Hot Springs,
a latem w Newport.

I jeżeli nawet na chwilę powstało w nim
podejrzanie, że ta jego gadanina niezbyt
zajmuje Allana i jego kuzynkę, to nie dał
tego w żadnym razie poznać po sobie,
lecz zabawiał ich w dalszym ciągu poto-
kiem swej galaretowatej wymowy.

Po starannie przez Oliwiera zestawio-
nym obiedzie zaproponował pan Gamble
teatr, ofiarowując swą łóżę do dyspozycji
wszystkim trojgu.

(Dalszy ciąg nastąpi).

tuczę mężów zaufania, a nie obarczać komitetów ogromem pracy partyjnej. Ci mężowie zaufania powinni nie tylko działać w centrach przemysłowych, ale nawet po małych miastach zdobywać nowe placówki.

Wzywa do agitacji za zdobywaniem członków płaćcych wyższy podatek partyjny.

Tow. Strzałkowski (Tarnów). Omalia potrzebę sekretarza partyjnego w Tarnowie, wskazuje dalej na potrzebę zwalczania klerykalizmu na prowincji w taki sposób, jak w Nowym Sączu.

Tow. Czapiński przedstawia plan organizacji ruchu oświatowego w obwodzie krakowskim, żąda wzmocnienia ruchu w tym kierunku.

Tow. Fensterblau (Gorlice) uważa ściśle przeprowadzenie podatku partyjnego za rzecz łatwą, jeżeli towarzysze na prowincji będą energiczniej pracowali.

Tow. Kowalski przedstawia cyfrowo wyniki agitacji politycznej. Wytyka cały szereg zaniedbań i usterek i żąda energicznej naprawy tych stosunków.

Tow. Mędlarski (Nowy Sącz). Omalia sprawę spółdzielczych stowarzyszeń robotniczych i wzywa do działania w tym kierunku.

Tow. Łapiński (Kraków) w polemice z tow. Klemensiewiczem oświadcza imieniem sekretarzy zawodowych, że gorliwie biorą udział w pracy politycznej.

Tow. Gryłowski (Kraków). Kolejarze nie podzielają zdania, że parlament nowy jest bezpłodnym, owszem akcja klubu socjalistycznego wzbudziła u nich najwyższe uznanie i przekonała ich, że jedynie socjalna demokracja stanęła w ich obronie.

Tow. Zieliński (Jasło) żąda kształcenia agitatorów, domaganie się zwalczania alkoholizmu, a wreszcie tworzenia kółek oświatowych.

Tow. Chojnicki (Kraków) omawia agitację za prasą i podatkiem partyjnym.

Tow. Baj (Biała) podnosi kwestję kosztów utrzymania sekretarzy partyjnych. Co do podatku partyjnego oświadcza, że w Białej 3500 robotników zawodowo zorganizowano, ale jest to organizacja młoda i nie można wymagać od tych tkaczy, żeby już płacili podatek partyjny, zwłaszcza wobec kryzysu i braku pracy.

Tow. Hutter (Tarnów) domaga się sekretarza dla Tarnowa, ale żąda uregulowania kwestii kosztów utrzymania sekretaryatu.

Referent tow. Daszyński w końcowym przemówieniu zaleca do odrzucenia wniosku krakowskiego komitetu partyjnego w sprawie przywrócenia poniedziałkowego numeru „Naprzodu”, oraz wniosek tow. Czapińskiego w sprawie otwarcia dyskusji w prasie nad kwestią ruchu oświatowego, bo dyskusji nie można nakazywać, a jeżeli się sama wyłoni, to „Naprzód” artykuły zamieści. Natomiast wniosek krakowskiego zgromadzenia partyjnego i oba wnioski tow. Burdy zaleca referent przekazać komitetowi wykonawczemu i prosi o uchwalenie reszty wniosków.

Zgodnie z tymi wywodami zapadły na konferencji następujące jednogłośnie

uchwały.

I. Konferencja uchwaliła następujące wnioski:

Wnioski referenta:

1. W myśl uchwały XI kongresu P. P. S. D. poleca się wprowadzenie podatku partyjnego wśród wszystkich członków partyi. Należy wprowadzić kontrolę, czy podatek jest płacony przez każdego towarzysza partyjnego na zgromadzeniach, zabawach, naradach, przy udzielaniu porady prawnej, poleceń do posłów, przy wkładkach i t. d.

Bez legitymacji, nalepionej odpowiednią ilością marek partyjnych, nie można uważać robotnika za towarzysza partyjnego.

2. Jest rzeczą nieodzowną zaprowadzenie instytucji sekretarzy partyjnych na prowincji, którzyby byli płatnymi urzędnikami partyjnymi. Konferencja uchwala wezwać komitet obwodowy, aby do kilku miasteczek sekretarzy (najmniej 3) na prowincji osadził, w porozumieniu z grupami komitetów miejscowych i stowarzyszeniami zawodowymi.

3. Wzywa się komitet obwodowy, aby wprowadził w życie oświatowo zapomogowe organizacje dla tych warstw robotniczych, które nie mogą należeć do organizacji zawodowej. Należy w nich złączyć stróżów, robotników dziennych i t. d.

4. Prasa socjalno-demokratyczna jest jedną z potężnych dźwigni wyzwolenia proletariatu. Robotnik, który nie czyta swoich pism, albo czyta tylko gazety swoich wrogów klasowych, ponosi ciężkie szkody moralne i materialne, nie znając swoich naj-

ważniejszych interesów i padając ofiarą obłudnych oszustów, kryjących się pod maską „przyjaciół ludu”.

Dlatego obowiązkiem każdego towarzysza partyjnego jest prenumerować organ tygodniowy lub codzienny P. P. S. D., a rzeczą organizacji miejscowej jest czuwać nad wprowadzeniem tego w życie.

Wniosek krakowskiej organizacji kobiet:

5. Zważywszy, że krakowska organizacja kobiet P. P. S. D. jest organizacją niedawno powstałą; zważywszy, że zadaniem jej i celem jest wzmocnienie siły całej partyi Galicji i Śląska przez zszeregowanie kobiet robotnic w kadry partyjne, drogą organizacji kobiet w poszczególnych miastach Galicji; zważywszy, że dotychczas organizacja kobiet spotykała się, jeśli nie z zupełną obojętnością, to zaledwie z tolerancją ze strony towarzyszy partyjnych — konferencja obwodowa zachodniej Galicji uznaje potrzebę istnienia i rozwoju tej organizacji i zwraca się do wszystkich komitetów obwodowych o czynną pomoc dla organizacji kobiet P. P. S. D., oraz tworzenie podobnych organizacji jak krakowska i śląska w tych miastach Galicji, gdzie ich jeszcze nie ma.

Rezolucje tow. Klemensiewicz:

6. Konferencja obwodowa P. P. S. D. wyraża życzenie, aby towarzysze sekretarze zawodowi w czasie agitacji baczną poświęcali uwagę agitacji politycznej, prasie oraz sprawie podatku partyjnego, a korzystając ze swych wyjazdów, urządzali jak najczęściej zgromadzenia polityczne na prowincji. Przeprowadzenie tej uchwały poleca się Komitetowi wykonawczemu w porozumieniu z sekretaryatem zawodowym.

7. Konferencja obwodowa zachodnio-galicyska wzywa Komitet wykonawczy, aby w czasie jak najkrótszym skonił „Unię górniczą” do obsadzenia sekretaryatu zawodowego w Chrzanowie w myśl dotyczących uchwał Komitetu wykonawczego.

II. Do Komitetu wykonawczego odesłano następujące wnioski:

Wniosek krakowskiego zebrania partyjnego z 16 marca b. r.:

8. Zważywszy, że utworzony przez egzekutywę partyjną wydział oświatowy jest do tej pory zupełnie bezczynny, a tymczasem coraz gwałtowniej odczuwać się daje potrzeba rozbudzenia szerszego ruchu oświatowego na prowincji,

że ruchowi temu, zarówno w Krakowie, jak i na prowincji, należałoby nadać pewien jednolity kierunek, a w tym celu koniecznym jest wypracowanie odpowiedniego programu i wytknięcie metod działania,

Konferencja obwodowa uchwala:

1) Poleca się komitetowi obwodowemu zorganizowanie obwodowej komisji oświatowej, której zadaniem ma być zapoczątkowanie i prowadzenie całej roboty kulturalno-oświatowej w zachodniej Galicji.

2) Poleca się komitetom miejscowym (a w Krakowie podmiejskim) oraz stowarzyszeniom i grupom zawodowym potworzenie u siebie odpowiednich komisji oświatowych.

3) Na komitet obwodowy wkłada się obowiązki pokrywania wydatków obwodowej komisji oświatowej, a na komitety miejscowe ponoszenia wydatków poczynionych przez miejscowe komisje oświatowe.

4) Obwodowa komisja oświatowa ma prawo do wysyłania jednego ze swych członków na posiedzenia komitetu obwodowego, a miejscowe komisje oświatowe do reprezentacji na posiedzeniach komitetów miejscowych (ewentualnie, jak w Krakowie, komitetów podmiejskich).

Wnioski tow. Burdy:

9. Po sprawozdaniu Komitetu wykonawczego o stanie finansowym prasy partyjnej konferencja przysłała do przekonania, że trzeba szukać doraźnych środków w celu pokrycia niedoborów prasy partyjnej. Konferencja wobec tego uchwala: Wzywa się wszystkie organizacje w zachodniej Galicji, aby przy pomocy wstępow na wszystkie zabawy, festyny i t. d. pobierały 2 h na fundusz prasowy wydawnictw partyjnych. W razie uzyskania czystego dochodu wyżej 50 K winny organizacje przeznaczyć 10% na rzecz prasy. W razie uzyskania niższego dochodu udzielać 5%.

10. Poleca się Komitetowi wykonawczemu, aby wypracował katalog dramatów i sztuk scenicznych na sceny robotnicze — do teatrów amatorskich — polskich i żargonowych.

Przewodniczący tow. Jaroszewski dziekuje towarzyszom tarnowskim za urządzenie konferencji, wskazuje na ważność powyższych uchwał, wzywa towarzyszy do ich wykonania, do usilnej, energicznej pracy agitacyjnej i organizacyjnej i zamyka konferencję okrzykiem na cześć socjalnej demokracji.

Zbrani okrzyk ten powtórzyli i odśpiewali „Czerwony Sztandar”. Na tem zakończyła się konferencja o godz. 6 1/2.

Po konferencji odbyło się w tejże sali zgromadzenie ludowe

przy udziale tłumów publiczności. Zagał zgromadzenie tow. Strzałkowski. Do prezydium zostali wybrani tow. Misiołek, dr Ringelheim i Skrobisz. Przemawiali o walce z drożyzną tow. poseł Daszyński, tow. Kłuszyńska z Bogumina i tow. dr Drobner, krytykując postępowanie stronnictw burżuazyjnych w parlamencie, w szczególności Koła polskiego i wzywając do energicznej akcji socjalistycznej. Zgromadzeni z zapalem przyjęli wywody mowców hucznymi oklaskami.

KRONIKA.

Kraków, 22 marca.

Nowiny krakowskie.

Wybory delegatów robotników i reprezentantów pracodawców w powiatowej Kasie chorych w Podgórzu zaczęły się w sobotę 19 marca w Borku Fałęckim. Zgrona robotników przeszła lista postawiona przez organizację. W niedzielę odbyły się wybory w Skawinie, następnie będą wybierały gminy okoliczne, a 3 kwietnia Podgórze miasto.

Po strajku masarzy. Z aresztowanych za współudział w zabiciu Brzeziny czterech czeladników Kubickiego, Stępińskiego, Dukay i Wasilewskiego zostali ostatni trzej wczoraj wypuszczeni na wolną stopę. Śledztwo prowadzi sędzia dr Taubenschlag.

Dwa zamachy samobójcze. Wczoraj usiłował otruci się 27 letni Aleksander E., były urzędnik. Po udzieleniu mu pierwszej pomocy odwieziono go do szpitala.

22 letnia Paulina N., zamieszkała przy ul. Lubicz, usiłowała otruci się amoniakiem. Pogotowie przewiozło ją do szpitala.

Nowy pułk konnicy, a mianowicie pułk ułanów Nr. 3, przybył dziś z Stockerau pod Wiedniem do Krakowa. O godz. 12 w południe odbyło się na Rynku przed kościołkiem św. Wojciecha powitanie i defilada pułku.

Wielki pożar wybuchł wczoraj po północy w Czarnej Wsi na ulicy Szkolnej w budynku gminnym, w którym mieściły się przyrządy straży pożarnej oraz mieszkań stróż nocny. Z powodu wadliwie urządzonego pieca dostały się iskry do szopy, gdzie znajdowały się woreczki z prochem, skłifskowane p. Mądrykowskiemu, i wywołały dwie silne eksplozje, które też były przyczyną pożaru. Eksplozje te zaalarmowały mieszkańców Czarnej Wsi, którzy pospieszyli na ratunek, utrudniony z powodu uszkodzenia przez eksplozję przyrządów straży pożarnej. Dopiero przybycie krakowskiej straży ogniowej położyło kres pożarowi, który zniszczył zupełnie dach i część budynku. Winę ponosi zarząd gminny Czarnej Wsi, który umieścił w tym budynku worki z prochem. Pożar ten wyrządził dołkliwą stratę matce stróża nocnego, której zniszczył przybory do prania bielizny oraz wiele obcej bielizny. Zarząd gminny, który swoim niedbalstwem spowodował ten pożar, powinien szkódę jej wynagrodzić.

Repertuar teatru miejskiego.

Wtorek: „Dzieje Orestesa”.
Środa: „Syn królewski” (ceny zniesione do połowy).
W czwartek, piątek i sobotę przedstawienia nie będzie.

Niedziela po południu: „Tricoche i Cacolet”.
Niedziela wieczór: „Balladyna”.
Poniedziałek po południu: „Aktorki”.
Poniedziałek wieczór: „Wielki Fryderyk”.

Wtorek: „Dzieje Orestesa”.
Środa: „Trylogia Dubrownicka” (ceny zniesione).
Czwartek: „Dzieje Orestesa”.
Piątek: „Zaczarowane koło”.

Sobota: „Srebrne szczyty”, komedia w 4 aktach Tadeusza Konwicińskiego (nowość).

Niedziela po południu: „Grube ryby” (ceny zniesione do połowy).
Niedziela wieczór: „Zaczarowane koło”.
Poniedziałek po południu: „Kościuszkę pod Rakawicami” (poł ceny).

Poniedziałek wieczór: „Srebrne szczyty”.

Repertuar teatru ludowego.

Wtorek: „Kiejstut”.
Środa: „Kiejstut”.
W czwartek, piątek i sobotę teatr zamknięty.

Niedziela po południu: „Ona i jej mąż”.
Niedziela wieczór: „Wesele Fonsia”.
Poniedziałek po południu: „Pod białym koniem”.
Poniedziałek wieczór: „Nasi Fikalscy”.

Wtorek: „Lelka”.
Środa: „Wesele Fonsia”.
Czwartek: „Podróż w kuftrze”.
Piątek: „Czarodziej z nad Nilu”.
Sobota: „Katastrofa kolejowa” (nowość).

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza (ul. Szewska 16, I. p.).

Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 5—6 w dni powszednie. — Czytelnia czasopism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9 codziennie. — Biuro otwarte od godz. 6—8 w dni powszednie.

W sali Muzeum techniczno-przemysłowego (ulica Franciszkańska) we środę o godzinie 7 wieczorem: dr Wiktor Kuźniar: „Z przyrody Tatr” (ilustrowany obrazami świetlnymi).

Nowiny lwowskie.

Karambol tramwaju z wózkiem pocztowym. W sobotę wieczór ajschał na ul. Zyblikie-

wicza wóz tramwaju elektrycznego na wózek pocztowy zbierający listy ze skrzynek. Wózek właśnie skręcał w ul. Mikołajską, a tramwaj nie przepuścił go i najechał na niego z całą siłą. Wózek został zupełnie zniszczony, a wskutek uszkodzenia tramwaju nastąpiła przerwa w ruchu.

Wypadek na budowie. Wczoraj na budowie przy ul. Kopernika spadła belka z rusztowania robotnikowi Hnatowskiemu na głowę. W stanie niebezpiecznym odwieziono go do szpitala.

Z kraju.

Obrazek z galicyjskiej gospodarki gminnej. Przykładem haniebnego polityki gminnej w Galicji jest wieś Dwory pod Oświęcimem. Wójt Marcin Gabrys oraz pisarz gminny Garsarz trzęsą całą gminą; nie zajmują się sprawami gminnymi, lecz całymi dniami piją i grają w karty. Gdy w lecie z. r. zjechał tu na usilne żądanie radnych sekretarz Rady powiatowej z Białej na kontrolę gospodarki gminnej, znalazł w księgach zupełny nieład, a w kasie nie było pieniędzy. Mimo iż upłynęło od tego czasu przeszło pół roku, wójt wraz z kasyerem dalej jak pierwsi rządzą. Kasyer, będący równocześnie nauczycielem, zupełnie zaniedbuje obowiązki szkolne. Rada powiatowa oraz Rada szkolna okręgowa powinny wreszcie wglądać w te skandaliczne stosunki.

Tajemniczy samobójca w Zakopanem. W zeszłym tygodniu donieśliśmy, że koło Giewontu znaleziono trupa około 20-letniego młodzieńca w mundurku studentem, którego nazwiska nie można było skonstatować. Obecnie wyszło na jaw, że samobójcą jest prawdopodobnie uczeń VII. kl. gimnazjalnej Tadeusz Melchert ze Lwowa. Jeszcze przed 3 miesiącami wyjechał on do Krakowa a stąd do Zakopanego, gdzie wszelki ślad po nim zaginął. Powody samobójstwa są nieznane.

Straszny wypadek. Ze Stanisławowa donoszą: Widownia strasznego wypadku była w piątek o godz. 6 45 wieczorem ulica Sapieżyńska (linia A-B). W tym czasie puszczono w ruch motor elektryczny w teatrze „Urania”. Stojące na sąsiednim podwórzu konie ks. Biłousa z Podłuza przerażeni niezwykłym huk, to też spłoszyli się i ruszyli w galopie, wpadły na przeciwny chodnik obok cukierni p. Krowickiego, gdzie najechały na 17-letnią córkę stolarza, Franciszkę Gröschlównę. Pannie G., która doznała silnego potłuczenia, pospieszyli z pomocą lekarze. — Dzięki przytomności umysłu kilku przechoźników udało się przytrzymać konie, które w szalonym pędzie niewątpliwie byłyby wiele osób potratowały, ruch bowiem w tej porze na tej ulicy jest niezwykle czwiony.

Z zaboru rosyjskiego.

„Odkrycie” inżynierów, a wydalanie. Inżyniera gubernialna dopiero obecnie loszła, iż odległość Łodzi w prostym kierunku od pasa granicznego wynosi tylko 86 wiorst. Wobec tego prokurator sądu okręgowego piotrkowskiego polecił natychmiastowe wysiedlenie stamtąd osób, skazanych na wydalanie do miejscowości położonych w promieniu stu wiorst od pasa granicznego, a dotychczas przebywających w Łodzi.

Wyrzucanie pijaków, jako opór władzy. Przed sądem okręgowym w Warszawie stało dwóch włóścian ze wsi Grodzice pod zarzutem oporu władzy i rapadu na jej przedstawicieli wśród charakterystycznych okoliczności.

Do wsi tej przybyli po południu dwaj strażnicy, którzy „urządowanie” swoje rozpoczęli pijatyką w karczmarce. O godz. 10 wieczór karczmarza Dziekańska odmówiła „władzy” wódki. Strażnicy zaczęli brać wódkę przemocą; wkońcu po pijanemu chcieli wtargnąć do alkierza, gdzie spały córki karczmarzy. Na alarm, wszczęty z tego powodu, zbiegło się paru włóścian, rozbroili i wyrzucili strażników, przyczem nie obył się bez bitki.

Sąd okręgowy uchylił oskarżenie co do operu władzy, a zasądził oskarżonych na pobicie strażników, jednego na 7, drugiego na 10 dni aresztu.

Kara za żądanie przysięgi po polsku. Iza sądowa postanowiła wykreślić z listy adwokackiej adwokata przys. p. St. Frankensteina za to, że będąc świadkiem w sądzie okręgowym w sprawie karnej, żądał odebrania od niego przysięgi w języku polskim. Sąd okręgowy w swoim czasie, jako pierwsza instancja, skazał adwokata Frankensteina na nagane, lecz przeciw decyzji tej założył protest urzęd prokuratorski. Panu Frankensteinowi pozostaje skarga do senatu „w drodze nadzoru zwierzchniego”.

Ze świata.

Włoc antyklerykalny w Taborze. Przed kilkoma dniami zjechało do Taboru w Czechach dwóch misjonarzy w celu kaznodziejskiej propagandy.

Do fabrycznego składu ka-
luszki i bielizny męskiej
pod firmą:

HARRY FROMMER — Kraków, ulica Grodzka L 9.
Już nadeszły nowości wiosenne!
Ceny najniższe!

dy w tem prastarem gnieździe wolnej myśli czeskiej. Wygłaszane przez nich kazania nie zdołały zgromadzić liczniejszej niż zwykłe liczby słuchaczy, za to uczniowie szkół miejskich i średnich otrzymali rozkaz wypowiedzenia się u misjonarzy. Żywioły wolnościowe zwołały zgromadzić wiec antyklerykalny, który zgromadził około 1000 osób, licząc wielką jak na Tabor. Pierwszy przemawiał w imieniu „Wolnej myśli“ dr Bartoszek na temat „Religia a klerykalizm“, wyrażający pod koniec przemówienia nadzieję, iż kiedyś zwycięży demokracja nad arystokracją, a czysta religia nad fanatyzmem, zabobonem i rzemiosłem księzkowym. Następnie redaktor Hwera mówił na temat „Rzym a naród czeski“, zaznaczając, iż Czesi zawsze walczyli na dwa fronty: z Rzymem i Niemcami, oraz zwracając uwagę, iż polityczne organizowanie się klerykalizmu jest niebezpieczne pod względem kulturalnym, politycznym i narodowym dla Czech.

Próba zakwestyonowania poczytalności Tarnowskiej. Oficer żandarmerii kijowskiej O'Rourke, rodzony brat głównej bohaterki procesu weneckiego M. Tarnowskiej, jak donosi „Dziennik kijowski“, zwrócił się do zarządu lekarskiego z prośbą o uznanie krewnego ich, niejakiego Miłoradowicza, za niepoczytalnego u mysłowo. Dokument odnośny wraz z innymi będzie przesłany do sądu w Wenecji, jako dowód, iż w rodzinie O'Rourke'ów zdarzają się częste wypadki zbrodni umysłowych.

Zamach na Burcewa? Warszawska „Gazeta Nowa“ podaje depeszę z Paryża, jakoby tam nadeszła wiadomość z Ameryki, dokąd udał się w podróż Burcew, że dokonano nań zamachu. Burcew odniósł podobno lekką ranę. O ile ta wiadomość jest prawdziwą, nie trudno się domyślić, w czyim interesie byłoby zgładzenie ze świata Burcewa, niezmordowanego zdzieracza maski z oblicza caratu.

B. BABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianino, harmonie i pianino — krajowe i zagraniczne, nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Proces hr. Tarnowskiej.

W sobotę odbywało się w dalszym ciągu przesłuchanie pokojówki Perier, która zeznaje bardzo ostrożnie.

Przedewszystkiem myśli o udowodnieniu swojej niewinności, następnie o ile możliwości nie obciąża Tarnowskiej, ale czyni to w taki sposób, ażeby Naumowowi i Prylukowowi nie zaszkodzić ponad konieczność. Przez cały czas zeznań Perier trzyma się taktyki odwoływania lub zmieniania swoich zeznań. Jak wiadomo, Tarnowska i Perier zeznawały najpierw przed władzami śledczymi w Wiedniu, a następnie w Wenecji. Przewodniczący wytyka jej to co chwila, oba jednakże nie porzuciły swojej taktyki.

Gdy przewodniczący stawia jej pytania, na które można odpowiedzieć tylko jasno, wtedy Perier odpowiada w miarę uznania: „Tak“ lub „Nie“; jednakże nie troszczy się o sprzeczności ze swoimi poprzednimi zeznaniami. W sprawie sprzeczności swoich zeznań dała zrzeczną odpowiedź, kiedy przewodniczący zapytał ją, czy w czasie jazdy pod eskortą policyjną w Wenecji do Wiednia miała sposobność rozmówić się z Prylukowem.

— Tak — odpowiedziała skwapliwie Perier. — Było to w Cormons. Wtedy Prylukow zamienił ze mną kilka słów i powiedział do mnie: „Zaszkodziłaś w Wiedniu swojej pani. Teraz musisz naprawić szkodę i ze znaną zmienić“. Przyrzekłam to uczynić.

Na niektóre pytania daje Perier odpowiedzi wymijające. Kiedy jej grozi niebezpieczeństwo, broni się stanowczą odpowiedzią, zwracając się nawet przeciw Tarnowskiej. Kiedy przewodniczący zwrócił uwagę, że Perier była zauszną Tarnowskiej, Komarowski, Prylukowa i Naumowa, odpowiedziała jasno: „Wykonywałam tylko rozkazy swojej pani“. Niemniej stanowczo zaprzeczyła, jakoby była wtajemniczona w plan zbrodni. Kiedy jej odczytano ustęp z wiedeńskiego protokołu przesłuchań, świadczący przeciw niej, odpowiedziała: „Kiedy się znajdowałam w Wiedniu w areszcie śledczym, siedziałam przez trzy dni razem z panią. Wtedy opowiedziała mi nieco moja pani, sędzia śledczy wyjaśnił telegramy i dopiero potem wszystko zrozumiałam“.

W krzyżowym ogniu pytań milczy, chociaż to milczenie starczy za odpowiedź. Kiedy ją niespodziewanie zaskoczył przewodniczący pytaniem: „Czy pani wiedziała, że Tarnowska miała zamiar spowodować zabicie Komarowskiego?“ — Perier odpowiedziała milczeniem. Nie próbowała nawet ratować się od

powiedzią wymijającą, jak to często czyniła, odpowiadając na inne pytania frazesami, jak: „Nie przypominam sobie“ albo „może być“ albo „nie pamiętam“.

Konfrontacja.

Przesłuchanie Perierówny zakończyło się konfrontacją z Naumowem i Prylukowem. Podczas konfrontacji utrzymywała Perier, że Naumow wyraźnie wypowiedział zamiar zabicia Komarowskiego, czemu Naumow stanowczo zaprzeczył, wołając, że Perier kłamie. Następnie Prylukow, przywołany do sali, oświadczył, że w obecności Perierówny powiedział Tarnowska do Prylukowa te słowa: „Uwolnij mnie od Komarowskiego“. Na to zawałała Perier: „Nie słyszałam tego, przysięgam, że mówię prawdę“. Następnie pośród zaprzeczeń ze strony Perierówny, oświadczył Prylukow: „Perier powiedziała mi, że bym sobie życie odebrał, a z tą chwilą będzie mnie Tarnowska cześć jak świętego“.

Przesłuchanie świadków.

W sobotę zeznawali świadkowie: portyer z hotelu „des Bains“ w Genui i sekretarz assekuracji „Anker“ w Wiedniu, Tauber. Ten zeznał, że Tarnowska zawarła umowę o ubezpieczenie Komarowskiego na pół miliona i że sama napisała klauzulę, że w razie śmierci Komarowskiego suma ubezpieczeniowa ma być jej wypłaconą.

Tarnowska twierdziła, że zrobiła to za poradą i pod dyktando Prylukowa.

W sobotę rozprawę zamknięto; dalszy ciąg w poniedziałek.

TELEGRAMY

z dnia 22 marca.

Urządnicy przeciw pragmatyce służbowej.

Wiedeń. Związek stowarzyszeń urzędników uchwalił rezolucję, mocą której służba państwowa stanowczo odrzuca projekt pragmatyki służbowej.

Następca Luigera.

Wiedeń. „Rathhaus Korresp.“ donosi, że wczoraj odbyła się konferencja klubu obywatelskiego, na której wiceburmistrz Perzer oświadczył, że nie myśli ubiegać się o urząd burmistrza w interesie jedności stronnictwa i prosi wszystkich członków klubu, którzyby mieli zamiar na niego głosować, by głosy swe oddali na wiceprezidenta Neumayera. Poseł Gessmann zauważył, że wobec oświadczenia Perzera kwestya wyboru burmistrza jest rozstrzygniętą.

Wybory do sejmiku bośniackiego.

Sarajewo. Rząd rozpiął wybory do sejmiku bośniackiego na czas od 18—28 maja.

Krwawa demonstracja w Budapeszcie.

Budapeszt. Socjalni demokraci urządzili wczoraj wieczorem kilka zgromadzeń ludowych w sprawie reformy wyborczej. Po zgromadzeniach przyszło do demonstracji na głównych placach. Socjaliści rzucali rakiety i petardy, a policja sądząc, że to są strzały remolwerowe, dobyła broń. Wiele osób ciężko rannych, 12 aresztowanych.

Burzliwe posiedzenie sejmiku węgierskiego.

Atak na ministrów.

Budapeszt. O wczorajszym posiedzeniu sejmiku donoszą następujące szczegóły:

Po przemowach posłów Batthyány'ego, Kossutha i Rakovszky'ego, którzy nazwali postępowanie rządu naruszeniem konstytucji i protestowali przeciw rozwiązaniu sejmiku w chwili, kiedy budżet nie jest jeszcze uchwalony,abrał głos prezydent ministrów hr. Khuen-Hedervary. Powstała taka wrzawa, że prezydent przerwał posiedzenie na kwadrans.

Po podjęciu posiedzenia zabrał znów głos prezydent ministrów. Powstała powtórnie wielka wrzawa.

Poseł Farkashazy (partya Justha): Przywołać go do porządku!

Hr. Khuen-Hedervary: Wysoka Izbo!...

Poseł Geza Polonyi: Precz z nim! (Wrzawa). Niech idzie agitować.

Poseł Zacharias (partya Justha): Jedź pan do sanatorium. (Prezydent dzwoni).

Prezydent ministrów chce mówić dalej, ale ponownie podnoszą się głosy: „Nie będziemy pana słuchać! Takich mów nie można wygłaszać w Izbie!“ Mimo interwencji prezydenta, odrywają się wciąż wołania: „Kończyć, kończyć!“ Posłowie opuszczają swe miejsca i wychodzą na środek sali. Prezydent zawiesił posiedzenie.

Po zawieszeniu posiedzenia przyszło do scen, w ciągu których prezydent mi-

nistrów i minister rolnictwa odnieśli zranienia. Po podjęciu posiedzenia żaden z ministrów nie zjawił się na sali. Przerwa trwała pół godziny.

O godz. 1 po południu podjęto ponownie obrady. Ława ministeryjna jest nie zajęta.

Prezydent Gaal wyraża najgłębsze ubolewanie z powodu smutnych zajść podczas przerwy posiedzenia. Według regulaminu nie można wystąpić przeciw tym posłom, którzy zawinili, jednakże należy oczekiwać, że posłowie, którzy brali udział w zajściach, zgłoszą się sami, aby dać Izbie zadośćuczynienie. (Wielka wrzawa. Wołania na ławach partii Justha: Cała partya zawiniła).

Przemawiali posłowie Eitner, Hollo, Zacharias, Hoffman i Bell, przyznając, że oni rzucali książkami i kałamarzami na ministrów.

Posiedzenie o godz. 3 po południu zamknięto.

Ranni.

„Pester Lloyd“ donosi, że prezydent ministrów hr. Khuen-Hedervary odniósł trzy rany i kilka mniejszych zadraśnięć, a minister rolnictwa Serenyi jedną większą ranę i zadraśnięcie. Leczenie ran prezydenta ministrów i ministra rolnictwa potrwia, zdaniem lekarzy, 6 do 8 dni.

Podczas zajść odnieśli zranienia także posłowie Andrzej Gaal i Władysław Nyigre.

Doniesienie do prokuratury.

Węg. biuro koresp. donosi, że przeciw sprawcom wczorajszego skandalu w Izbie rząd zrobi doniesienie i poleci prokuratury wysledzić sprawców i wytoczyć im proces karny.

W Izbie magnatów

odeczytano reskrypt o rozwiązaniu sejmiku, poczem hr. Karolyi interpelował w sprawie reformy wyborczej.

Minister handlu Hieronymy oświadczył, że rząd zasadniczo stoi na stanowisku ogólnego prawa wyborczego i jest gotów na tej podstawie pójść tak daleko, jak na to pozwolą historyczny rozwój i państwowy charakter Węgier. Sądzi, że i prezydent ministrów nie mógłby dać w tej chwili innej odpowiedzi. Jest on zasadniczym zwolennikiem ogólnego prawa wyborczego, ale oświadczył był, że w szczególności nie może się wdawać, ponieważ przed wypracowaniem projektu nie może sobie rąk wiazać.

Rozwiązanie sejmiku.

Budapeszt. Z okazji zamknięcia sejmiku przez arcyksięcia Józefa udali się o godzinie 11½ przed południem posłowie i magnaci do sali ceremonialnej zamku królewskiego pod przewodnictwem swoich prezydentów. O godzinie 12 wszedł na salę arcyksiążę Józef w otoczeniu członków gabinetu, usiadł na tronie i odczytał następującą mowę tronową:

„Szanowni panowie magnaci i posłowie! Po 4-letniej prawie konstytucyjnej czynności, a z powodu naruszenia współdziałania czynników konstytucyjnych, działalność sejmiku utknęła. W tej dla kraju szkodliwej sytuacji uważamy za konieczne, aby nowy sejm przy trwałem poparciu rządu przystąpił do rozwiązania wielkich zadań przyszłości. Z powodu tego postanowiliśmy w myśl ustawy na propozycję rządu obecny sejm rozwiązać. Czynimy to powodowani nadzieją o przyszłość. Spodziewamy się, że istniejące porozumienie między królem a narodem i wzajemne zaufanie zapewni niezakłócony bieg życia konstytucyjnego i rozwój i dobro kraju. Przyjmie nasze podziękowanie za gorliwe usiłowania i pozytywną działalność podczas większej części ubiegłego okresu prawodawczego. Niniejszem ogłaszamy ten sejm za rozwiązany i zamknięty“.

Porozumienie austriacko-rosyjskie.

Petersburg. (Pet. ag. tel.) „Nowoje Wremia“ pisze o pojednaniu Austro-Węgier z Rosją: Forma miała w tym wypadku mniejsze znaczenie. W każdym razie w historii pokonku światowego możemy napisać na świeżej karcie: „Między Austro-Węgrami a Rosją przywrócone zostały normalne stosunki po przerwie kilkumiesięcznej“.

Paryż. Dzienniki omawiają zbliżenie austriacko-rosyjskie z zadowoleniem jako nową rękojmnię pokoju i politycznej równowagi. „Journal des Débats“, który dotąd za konieczny warunek uważał umowę pisemną i uwiadomienie o niej mocarstw, pisze, że Izwolski dobrze zrobił, nie obstając przy tem. Rosya tak jak Francya i Anglia nie potrzebują dyplomatycznych sukcesów, za którymi w ślad idą straszne rozczarowania.

„Liberté“ sądzi, że ta ugoda jest korzystną podstawą do uregulowania wielu kwestyj.

„Gaulois“ wywodzi, że austriacko-rosyjskie napięcie stosunków było mieczem Damoklesa dla pokoju europejskiego, mieczem, który wciąż niepokojąco oddziaływał na Bałkany.

„Echo de Paris“ pisze, że nie należy się oddawać iluzom co do doniosłości umowy austriacko-rosyjskiej, której jedynym konkretnym rezultatem jest przywrócenie poprawnych stosunków między Austro-Węgrami a Rosją.

„Matin“ dowiadyuje się z Petersburga, że rząd austro-węgierski jest zadowolony z przyjaznego stanowiska, jakie Rosya okazała przez zrezygnowanie z zawiadamiania mocarstw. Porozumienie wywołuje zadowolenie we Francji i Anglii.

Nowy prezydent Dumy.

Petersburg. (Pet. ag. tel.) Duma dokonała wyboru prezydenta. Izba w ogromnym komplecie. Socjaliści, grupa pracy i kadeci wstrzymali się od głosowania. Prezydentem został wybrany Gućkow 221 głosami przeciw 68.

O reformę Izby lordów.

Londyn. Prezydent ministrów Asquith przedłożył po świętach w Izbie gmin następującą rezolucję: 1) Wskazaniem jest, aby Izba wyższa ustawowo została uznana za niezdolną do odrzucenia lub zmiany budżetu, jednakże takie ograniczenie praw Izby wyższej nie powinno służyć za przykład do zmniejszenia lub ograniczenia istniejących praw lub przywilejów także Izby gmin; 2) jest wskazaniem prawa Izby wyższej co do innych przedłożen tak ograniczyć, aby każde przedłożenie mogło się stać ustawą, jeżeli Izba niższa w trzech po sobie następujących sesjach w przeciągu 2 lat tę samą ustawę uchwali, przynajmniej na miesiąc przed zamknięciem sesji przedłoży ją Izbie wyższej i uzyska dla niej sankcję królewską; 3) jest wskazaniem ograniczenie czasu trwania sesji parlamentu na 5 lat.

Dymisja gabinetu włoskiego.

Rzym. Sonnino zawiadomił Izbę, że gabinet podał się do dymisji. W kuloarach Izby słychać, że dymisja nastąpiła, ponieważ gabinet przewidywał, że konwencja o żegludze nie uzyska większości.

Ferdynand bułgarski w Konstantynopolu.

Konstantynopol. Bułgarska para królewska przybyła tu wczoraj o godz. 3½. Na dworcu nad wybrzeżem morskim pojawili się sultan, następca tronu, wielki wezyr i minister spraw zagranicznych. Kiedy pociąg zjechał, muzyka wojskowa odegrała hymn bułgarski. Parę królewską powitano okrzykami. Sultan i następca tronu udali się do wagonu, powitali gości uściskiem dłoni, poczem sultan podał ramię królowej. Wszyscy udali się do namiotu sultanskiego, gdzie nastąpiło przedstawienie świt, poczem obaj monarchowie przeszli przed frontem kompanii honorowej, wsiedli na jacht i witani salwą floty wojennej udali się do pałacu Dolma Bagdże, następnie do Ildizu, gdzie para królewska zamieszkała. Wieczorem odbył się w pałacu sultana obiad rodzinny. W towarzystwie króla jest prezes ministrów Malinow i Liapczew.

Powstanie chłopów w Grecji.

Ateny. Z Larissy donoszą, że wczoraj odbyło się w Tessalii wielkie zgromadzenie. Koło Warwalas podpalono kilka stodół. Deputowany Rhallis prosił prezydenta, aby deputowanego Caraisca, który widocznie jest przywódcą ruchu, wezwano do przybycia do Aten.

Katastrofa kolejowa.

Chicago. Podczas katastrofy kolejowej koło Green Mountains zginęły 33 osoby, rany odniosły 31.

* **Wszystkie zarządy Stowarzyszeń robotniczych** wzywają zarząd Związku stow. rob. (Wiślna 5) na posiedzenie wspólne, które się odbędzie we wtorek 22 marca o godz. 7 wieczorem w lokalu Związku. Sprawy bardzo ważne. Obecność wszystkich członków konieczna. Zarząd.

* **Biuro pośrednictwa pracy robotników malarskich i pokosniczych** znajduje się przy ulicy Wiślniej 5 i urządza w poniedziałki, środy, piątki i soboty od godz. 7 do 8 wieczór i w niedziele od godz. 10 do 12 w południe.

NADESZŁANE.

(Za dział ten redakcja nie odpowiada)

Polecamy naszym rodzinom jak najgoręcej

Kolińską domieszkę do kawy.

Pierwszy krajowy, hurtowny i częściowy SKŁAD GRAMOFONÓW

Józefa Wekslera

LWÓW, SYKSTUSKA 2. Telefon 2033/II. KRAKÓW, GRODZKA 71. Telefon 641.

Przeróbki lub zamiana Pathéfonów na Gramofony, oraz

WYBÓR PATHÉFONÓW I PŁYT.

Odnaczone na wystawie jubileuszowej najwyższem odznaczeniem Grand Prix 1908. Jeneralne zastępstwo Akc. Gramofonów z marką „Piszący Aniołek“. Poleca swoje stanowczo bez szmeru grające gramofony uznane przez pierwszorzędných znawców za najlepsze i najtrwalsze. Korzystna wymiana płyt. Części składowe i warsztaty reperacyjne na miejscu.

Gramofon koncertowy z 10 płytami 60 koron. Cenniki darmo i oplatnie. 20.000 płyt na składzie.

Płyty z aniołkiem 40 4 koron

